

|| అథ శ్రీ శివమహిమ్నస్తోత్రమ్ ||

మహిమ్నః పారం తె వరమవిదుషో యద్యనదృశే
స్తుతిర్భహ్మాదీనామపి తదవసన్నాస్త్యయి గిరః |

అథా వాచ్యః సర్వః స్వమతివరిమాణావధి గృణన్
మమావ్యేష స్తోత్రై హర నిరవవాదః పరికరః || ౧ ||

O, Lord Shiva, remover of all types of miseries, what wonder is there, if

the prayer to you, chanted by one who is ignorant about your greatness, is

worthless! Because, even the utterance (speech) of Brahma and other gods

is not able to fathom your merits (ie, greatness).

Hence, if persons with

very limited intellect (and I am one of them) try to offer you a prayer,

their attempt deserve your special favour. If it is so, I should not be an exception. Hence, (thinking like this) I begin this prayer. (1)

అతేతః పంథానం తవ చ మహిమా వాఙ్మనసయోః

అతద్వాప్సృత్యా యం చకితమభిధత్తై ఖ్లితిరపి |

స కస్య స్తోతవ్యః కతివిధగుణః కస్య విషయః

వదె త్వర్వాచీనె వతతి న మనః కస్య న వచః || ౨ ||

O, Great God, so great is your majesty that it cannot be reached by words and mind. Even the Vedas also, having become surprised, confirm your

greatness by only saying 'Neti', 'Neti' (not this, not this) while

describing you. Who can praise this type of greatness of yours? Whom many qualities is it composed? Whose subject of description can it be ? And

yet even then whose mind and speech are not attached to your this Saguna form ? (2)

మధుస్వీతా వాచః పరమమృతం నిర్మితవతః

తవ బ్రహ్మాన్ కిం వాగవి సురగురౌర్విస్మయవదమ్ |

మమ త్వేతాం వాణీం గుణకథనపుణ్యైశ్చ భవతః

పునామేత్యర్థైః స్మిన్ పురమథన బుద్ధిర్వ్యవసితా || ౩||

O, Paramaatmaa (Greatest Soul), as you are the very creator of speech of

the Vedas, which is like highest type of nectar and as sweet as honey, can even the speech of Brahaspati (Guru, or spiritual guide of gods) surprise you ? (ie, the speech of even Brahaspati is worthless before you).

O, Destroyer of Three Cities of the demons, thinking that my speech become purified by this act, my intellect (Buddhi) has become prepared to

sing your greatness. (3)

తవైశ్వర్యం యత్తజ్జగదుదయరక్షావ్రలయకృత్

త్రయావస్తు వ్యస్తం తిస్తుషు గుణభిన్నాసు తనుషు |

అభవ్యానామస్మిన్ పరద రమణీయామరమణీం

విహస్తుం వ్యాక్రౌళీం విదధత ఇహైకై జడధియః || ౪||

O, Giver of Boons, your greatness is the cause of creation, maintenance,

and destruction of the whole universe; this is supported by three Vedas (ie, Rigveda, Yajurveda, and Saamaveda); it is distributed in the three qualities (ie, Satva, Rajas and Tamas) and three bodies (of Brahma, VishhNu

and Mahesha). Such is your greatness but certain stupid persons in this

world are trying to destroy it by slander, which may be delightful to them

but is really undelightful. (4)

కిమీహః కింకాయః స ఖలు కిముపాయస్తిభువనం

కిమాధారో ధాతా సృజతి కిముపాదాన ఇతి చ |

అతర్హ్యైశ్వర్యై త్వయ్యనవసర దుఃస్థౌ హతధియః

కుతర్కోఽయం కాంశ్చిత్ ముఖరయతి మోహయ జగతః || ౪ ||

If the Paramaatmaa (the Greatest Soul) creates the three worlds (the whole Universe), what is his gesture ? What is his body ? What is his basis (support)? What are his means (instruments,resources) ?

These are the useless questions raised by some stupid critics, in order to

mislead people, against one (i.e., you) who always remains incompatible to

senses. (5)

అజన్మానో లోకాః కిమవయవవన్తోఽపి జగతాం

అధిష్ఠాతారం కిం భవవిధిరనాదృత్య భవతి |

అనీశో వా కుర్యాద్ భువనజననై కః పరికరో

యతొ మన్దాస్తావం ప్రత్యమరవర సంశెరత ఇమె || ౬||

O, Best Of The Gods, are the seven Lokas (It is believed that there are seven worlds in this Universe, namely, Bhooloka, Bhuvanarloka, Svargaloka,

Maharloka, Janaloka, Tapaloka, and Satyaloka) unborn ? Was the Universe independent of its Lord (ie, You) ? If it was so, then what were the means by which it was created that the stupid critics are creating

doubts about you? (ie, you are the only creator of the whole Universe). (6)

త్రయా సాజ్యం మొగః పఖవతిమతం వైష్ణవమితి

ప్రభిన్నై ప్రస్థానై వరమిదమదః వధ్యమితి చ |

రుచీనాం వైచిత్ర్యాదృజుకుటిల నానావధజుషాం

నృణామెకో గమ్యస్తవమసి వయసామర్ణవ ఇవ || ౭||

The different practices based on the three Vedas, SaMkhya, Yoga, Pashupata-mata, VaishhNava-mata etc. are but different paths (to reach to the Greatest Truth) and people on account of their different

aptitude choose from them whatever they think best and deserved to be

accepted. But as the sea is the final resting place for all types of streams , You are the only reaching place for all people whichever

path, straight or zigzag, they may accept. (7)

మహోక్షః ఖట్వాఙ్గం వరఖరజినం భస్మ ఫణినః

కపాలం చెతేమత్తవ వరద తన్వోవకరణమ్ |
సురాస్తాం తామృద్ధిం దధతి తు భవద్భూత్రణిహితాం
న హి స్వాత్మారామం విషయమృగత్పశ్చా భ్రమయతి || ౮ ||

O, Giver of the Boons, the bull, the parts of a cot, chisel, the elephant-skin, Ashes, the serpent, the skull : these are the articles of

your house-hold. And yet gods get all their riches merely by the merit

of your eye-brows. Really, false desires for worldly things do not deceive (

mislead) one who is always absorbed in his soul (ie, the Yogi- in fact

You). (8)

ధ్రువం కశ్చిత్ సర్వం నకలమవరన్తద్ధ్రువమిదం
వరో ధ్రౌవ్యాఽధ్రౌవ్యే జగతి గదతి వ్యన్తవిషయే |
నమస్తై వ్యేతస్మిన్ పురమథన త్రైర్విస్మిత ఇవ
స్తువన్ జిహ్రామి త్వాం న ఖలు నను ధృష్టా ముఖరతా || ౯ ||

O, Destroyer Of (Three) Cities, some persons call this Universe eternal

(ever lasting), others call it temporary, and yet others call it both eternal and temporary. Hence, being surprised (perplexed) by the contradictory opinions on this subject, I am really becoming immodest in

loquaciously praising You. (9)

తవైశ్వర్యం మత్నాద్ మదువరి విరిశ్చిర్వరిరధః

వరిచ్చేతుం యాతావనిలమనలస్కన్ధవపుషః |
తతో భక్తిశ్రద్ధా-భరగురు-గృణద్భ్యాం గిరిత యత్
స్వయం తస్యై తాభ్యాం తవ కిమనువృత్తిర్న ఫలతి || ౧౦||

Brahma and VishhNu wanted to measure your wealth i.e.greatness
the form of Fire and your whole body was a column of fire ex-
tending over

space. While Brahma took the form of a swan and flew high to see the
top(head), VishhNu took the form of a boar and dug up down-
wards to see the

bottom (feet).Neither could succeed.(While VishhNu con-
fessed the truth,

Brahma falsely claimed that he had found the top and per-
suaded the Ketaki

flower to bear false witness.Shiva punished Brahma by re-
moving one of his 5

heads and ordered that henceforth the Ketaki flower should not be
his worship).When ultimately both praised you with full de-
votion and faith,

you stood before them revealing your normal form. O, mountain-
dweller, does

not toeing your line always bear fruit? (10)

అయత్నా దాసాద్య త్రిభువనమవైరవ్యతికరం
దశాస్యో యద్భాహూనభృత-రణకణ్డూ-వరవశాన్ |
శిరః వద్మత్రైణీ-రచితచరణా మ్భురుహ-బలై :

స్థిరాయా న్నదృక్భక్తైస్త్రిపురహర విస్ఫూర్జితమిదమ్ || ౧౧||

Oh,destroyer of the three cities! The effortless achievement of the

ten-headed Ravana in making the three worlds enemy-less(having conquered)

and his arrant eagerness for further fight by stretching his arms, the result of his constant devotion to your lotus feet at which he even laid the lotus garland consisting of his 10 heads! (11)

అముష్య త్వత్సేవా-నమధిగతసారం భుజవనం

బలాత్ కైలాసైఽపి త్వదధివనతౌ విక్రమయతః |

అలభ్యాపాతాలైఽవ్యలసచలితాం గుప్తశిరసి

వ్రతిష్ఠా త్వయ్యానీద్ ధ్రువమువచితౌ ముహ్యతి ఖలః || ౧౧||

Having obtained all his prowess through worshipping you, RavanaNa once dared

to test the power of his arms at your own dwelling place(Kailas Mountain). When he tried to lift it up, you just moved a toe of yours on a head of his and lo! Ravana could not find rest or peace even in the nether-world. Surely, power maddens the wicked. Finally Ra-

vaNa

reestablished his faith in you. (12)

యదృద్ధిం సుత్రాష్టై వరద వరమైచ్ఛైరపి నతేం

అధశ్చక్రై బాణః పరిజనవిధేయత్రిభువనః |

న తచ్ఛిత్రం తస్మిన్ పరివసితరి త్వచ్ఛరణయోః

న కస్యాప్యన్నత్యై భవతి శిరసన్న్వయ్యవనతిః || ౧౨||

Oh boon-giver! BaaNa, the demon king made all the three worlds with all their attendants and even the greatest wealth of Indra was a

trifle for him. It was not a surprise at all, since he 'dwelt' in your feet; who does not rise in life by bowing his head to you? (13)

అకాణ్డ-బ్రహ్మాణ్డ-క్షయచకిత-దెవాసురకృపా

విధేయస్యాఽఽ నీద్ యస్మినయన విషం సం హృతవతః |
న కల్మాషః కణ్ఠౌ తవ్ న కురుతె న శ్రియమహౌ

వికారౌఽపి శ్లాఘ్యు భువన-భయ- భజ్ఞ- వ్యననినః || ౧౪ ||

When the ocean was being churned by the gods and demons for 'amRit.h'(nectar), various objects came forth: at one point, there emerged the 'kAlakUTa' poison which threatened to consume everything. The gods as

well as the demons were stunned at the prospect of the entire universe

coming to an end, O, three-eyed lord, who is ever compassionate and engaged

in removing the fear of the world, you took it(poison) on yourself by

consuming it. (On Parvati's holding Shiva's throat at that point, the poison froze blue there itself and Shiva became 'neelakan-Tha'). It is

strange that this stain in your neck, though appearing to be a deformity,

actually adds to your richness and personality. (14)

అసిద్ధార్థా నైవ క్వచిదపి నదెవాసురనరె

నివర్తనై నిత్యం జగతి జయినో యస్య విశిఖాః |

న వత్యన్నీత త్వామితరసురసాధారణమభూత్

స్మరః స్మర్తవ్యాత్మా న హి వశిషు వధ్యః పరిభవః || ౧౫||

The cupid's(love-god 'manmatha's) (flower) arrows never re-
turn

unaccomplished whether the victims were gods or demons or men
ever O,

master! he has now become just a remembered soul (with-
out body),since he

looked upon you as any other ordinary god, shot his ar-
row and got burnt to

ashes,in no time. Insulting, masters (who have controlled their se
does one no good. (15)

మహీ సాదాఘాతాద్ వ్రజతి నహసా సంశయవదం

వదం విష్ణోర్భ్రామ్యద్ భుజ-వరిషు-రుగ్ణ-గ్రహ- గణమ్ |

ముహూర్ద్యోర్ద్యోస్థ్యం యాత్యనిభృత-జటా-తాడిత-తటా

జగద్రక్షామై త్వం నటసి నను వాపైవ విభుతా || ౧౬||

You dance for protecting the world, but strangely, your glo-
rious act

appears to produce the opposite result in that the earth sud-
denly struck by

your dancing feet doubts that it is coming to an end; even VishhN
main

is shaken in fear when your mace like arms bruise the plan-

ets; the godly

region feels miserable when its banks are struck by your agitated matted

locks (of hair)! (16)

వియ-ద్వా వీ తారా-గణ-గుణిత-చెనోద్ధమ-రుచిః

ప్రవాహో వారాం యః వృషతలఘుదృష్టః శిరసి తె |

జగద్ద్విపాకారం జలధివలయం తేన కృతమితి

అసెనైవోస్సేయం ధృతమహిమ దివ్యం తవ వపుః || ౧౭||

The divine river flows extensively through the sky and its charm is enhanced by the illumination of the foam by the groups of stars. (I down to the earth by the King Bhagiratha by propitiating Lord Shiva and

known as Ganga) it creates many islands and whirlpools on the earth. The same turbulent river appears like a mere droplet of water on your head.

This itself shows how lofty and divine your body(form) is! (17)

రథః క్షోణీ యంతా శతధృతిరగైస్త్వో ధనురథో

రథాజ్ఞై చన్ద్రార్కౌ రథ-చరణ-పాణిః శర ఇతి |

దిధక్ష్యోస్యై క్షోణీయం త్రిపురత్పణమాడమ్బర విధిః

విధే ఘైః క్రీడన్త్యో న ఖలు పరతన్తాః ప్రభుధియః || ౧౮||

When you wanted to burn the three cities, you had the earth as the chariot, Brahma as the charioteer, the Meru mountain as the bow, the sun as the parts of the chariot and VishhNu himself(who holds the

as the parts of the chariot and VishhNu himself(who holds the

chariot-wheel in his hand -Sudarshan chakra?), as the arrow. Why this

demonstrative show when you as the dictator of everything, could have done

the job as a trifle? The Lord's greatness is not dependent on anybody or

anything. (Incidentally there is a view that the burning of the three

cities would refer to the burning of three kinds of bodies of man i.e.

'sthUla sharIra', 'sUkshma sharIra' and 'kAraNa sharIra'). (18)

హరినై సాహస్రం కమల బలిమాధాయ వదయైః

యదేకౌనె తస్మిన్ నిజముదహరన్నైత్రకమలమ్ |

గతౌ భక్త్యుద్రైకః పరిణతిమసౌ చక్రవపుషః

త్రయాణాం రక్షామై త్రిపురహర జాగర్తి జగతామ్ || ౧౯ ||

VishhNu once brought 1000 lotuses and was placing them at you after placing 999 flowers he found that one was missing; he plucked out one

of his own eyes and offered it as a lotus; this supreme exemplification of

devotion on his part was transformed into the wheel (sudarshana chakra) in

his hand, which he uses for protecting the world. (19)

క్రతౌ సువై జాగ్రత్ త్వమసి ఫలయైగె క్రతుమతాం

క్వ కర్మ ప్రధ్వస్తం ఫలతి పురుషారాధనమ్మతే |

అతస్తాం సమ్రైక్ష్య క్రతుషు ఫలదాన-వ్రతిభువం

ఖతౌ శ్రద్ధాం బధ్వా దృఢవరికరః కర్మను జనః || ౨౦||

You ensure that there is a connection between cause and effect and hence

when men perform a sacrifice they obtain good results. Otherwise how can

there be future result for a past action? Thus on seeing your power rewarding people performing sacrificial worship, with good results, men

believe in Vedas and firmly engage themselves in various worshipful acts. (20)

క్రియాదక్షో దక్షః క్రతువతిరథేతన్తనుభృతాం

ఋషీణామార్హిజ్యం శరణద నదస్యాః సుర-గణాః |

క్రతుభ్రంశస్త్వత్తః క్రతుఫల-విధాన-వ్యసనినః

ధ్రువం కర్తుం శ్రద్ధా విధురమభిచారాయ హి మఖాః || ౨౧||

All the same, O Protector. though you exert to reward all sacrifices. those

done without faith in you become counter-productive, as exemplified in the

case of the sacrifice performed by Daksha; Daksha was well-versed in the

art of sacrifices and himself the Lord of Creation; besides, he was the

chief performer: the great maharishis were the priests and the various gods

were the participants! (Daksha did not invite Shiva and in-

sulted him

greatly; thus enraged, Shiva destroyed the sacrifice and Daksha

too). (21)

వ్రజానాథం నాథ వ్రసభమభికం స్వాం దుహితరం
గతం రోహిద్ భూతాం రిరమయిషుమ్మృష్యన్య వపుషా |
ధనుషాణౌ ర్యాతం దివమవి నవత్రాకృతమముం
త్రనన్తం తె2 ద్యావి త్యజతి న మృగవ్యాధరభసః || ౨౨||

O, Protector! Once Brahma became infatuated with his own daughter. When she

fled taking the form of a female deer he also took the form of a male deer and chased her. You took the form of a hunter and went after him, with a

bow in hand. Struck by your arrow and very much frightened, Brahma fled to

the sky taking the form of a star. Even today he stands frightened by

you. (22)

స్వలావణ్యాశం సా ధృతధనుషమహ్నాయ తృణవత్
పురః ప్లుష్టం దృష్ట్వా పురమథన పుషాయుధమవి |
మది నైణం దెవే మమనిరత-దెహార్ధ-ఘటనాత్
అవైతి త్వామద్ధా బత వరద ముగ్ధా యువతయః || ౨౩||

O, destroyer of the three cities! Boon-giver! Practitioner of austerities!

Before the very eyes of Parvati, you reduced Manmatha (the god of love)

ashes, the moment he tried to arouse passion in you for Parvati, by

shooting his famous flower arrows. Even after witnessing this, if Parvati,

thinks that you are attracted by her physical charm, on the basis of your

sharing half the body with her, certainly women are under self-

delusion. (23)

శ్మశానెష్వాక్రీడా స్మరహర విశాచాః సహచరాః

చితాభస్మాలె పః స్రగవి నృకరోటీ-పరికరః |

అమజ్జల్యం శేలం తవ భవతు నా మైవమఖిలం

తథాపి స్మర్తాణాం వరద వరమం మజ్జలమసి || ౨౪ ||

O, boon giver! O, destroyer of Cupid! You play in the burning ghats. your

friends are the ghosts. Your body is smeared with the ashes of the bodies. Your garland is of human skulls. Every aspect of your character is

thus inauspicious. Let it be. It does not matter. Because, with all the known oddness, you are quick to grant all auspicious things to the people

who just think of you. (It is interesting to note here that in his Devaparaadha kshamApana stotra Shankaracharya says that, despite deficient possessions, Shiva got the power to grant boons entirely because

because of his having taken the hand of Parvathi in mar-

riage; in the

previous shloka, Pushhpadanta calls it naive on the part of Parvati, if she

thinks that Shiva is attracted by her charm simply because he is sharing

half the body with her. This dichotomy etc. is due to the custom that when a

particular lord is to be extolled, the other gods are to be belittled to

some extent). (24)

మనః ప్రత్యక్ చితై నవిధమవిధాయాత్త-మరుతః

ప్రహృష్యద్రోమాణః ప్రమద-నలిలౌత్సజ్గతి-దృశః |

యదాలౌక్యాహ్లాదం హ్రద ఇవ నిమజ్జ్యామృతమయే

దధత్యస్తస్తత్త్వం కిమపి యమినస్తత్ కిల భవాన్ || ౨౪||

The great yogis regulate their breath, control and still their mind inward and enjoy the bliss with their hair standing on edge and eyes with tears of joy. It looks as though they are immersed in nectar. That

bliss which they see in their heart and exult thus, is verily you Yourself! (25)

త్వమర్కస్త్యం నౌమస్త్యమసి వవనస్త్యం హాతవహః

త్వమావస్త్యం వ్యోమ త్వము ధరణీరాత్మా త్వమితి చ |

వరిచ్చిన్నామేవం త్వయి వరిణతా బిభృతి గిరం

న విద్యుస్తత్త్వం వయమిహ తు యత్ త్వం న భవసి || ౨౫||

You are the sun, the moon, the air, the fire, the water, the

sky(ether/space), and the earth (the five elements or 'bhUtA's). You are the Self which is omnipresent. Thus people describe in words every

attribute as yours. On the other hand, I do not know any fundamental

principle or thing or substance, which you are not! (26)

త్రయాం తిన్తో వృత్తీస్తిభువనమథో త్రీనవి సురాన్

అకారాద్యైర్వరైస్తిభిరభేదథత్ తేర్ణవికృతి |

తురీయం తె ధోమ ధ్వనిభిరవరున్ధానమణుభిః

నమస్త-వ్యస్తం త్వాం శరణద గృణాత్యోమితి వదమ్ || ౨౭||

O, grantor of refuge and protection! The word 'OM' consists of the three

letters 'a', 'u' and 'm'. It refers to the three Vedas(Rik, Yajur and

Sama), the three states (Jaagrat.h, Swapna, and sushhupti-awakened,

dreaming and sleeping),the three worlds(BhUH, bhuvaH and suvaH) and the

three gods (Brahma, VishhNu amd Mahesha).It refers to you yourself both

through the individual letters as well as collectively; in the latter form

(i.e. the total word 'OM') it refers to your omnipresent absolute nature,

as the fourth state of existence i.e 'turIyaM' (sleep-like yet awak-

ened and

alert state, as a fully- drawn bow). (27)

భవః శర్వో రుద్రః పశుపతిరథో గ్రః సహమహాన్

తథా భీమేశానావీతి యదభిధానాష్టకమిదమ్ |

అముష్మిన్ వ్రత్యేకం వ్రవీచరతి దేవ బ్రతిరపి

ప్రియామాస్మైధామ్నై వ్రణిహిత-నమస్యోఽస్మి భవతే || ౨౮||

I salute you as the dear abode of the following 8 names: bhava, sha
rudra, pashupati, ugra, sahamahAn.h, bhiima, and Ishaana; the
discusses individually about these names. (28)

నమో నెదిష్ఠాయ ప్రియదవ దవిష్ఠాయ చ నమః

నమః క్షోదిష్ఠాయ స్మరహర మహిష్ఠాయ చ నమః |

నమో వర్షిష్ఠాయ త్రినయన యవిష్ఠాయ చ నమః

నమః సర్వస్మై తే తదిదమతిసర్వాయ చ నమః || ౨౯||

O, destroyer of Cupid! O, the three-eyed one! Salutations to you, w
the forest-lover, the nearest and the farthest; the min-
utest and the

biggest, the oldest and the youngest; salutations to you who is ev-
erything

and beyond everything! (29)

బహుల-రజసే విశ్వోత్పత్తౌ భవాయ నమో నమః

వ్రబల-తమసే తత్ సం హారే హరాయ నమో నమః |

జన-సుఖకృతే సత్త్వోద్రిక్తౌ మృడాయ నమో నమః

వ్రమహసి వదే నిస్సైగుణ్యో శివాయ నమో నమః || ౩౦||

Salutations to you in the name of 'Bhava' in as much as you cre-
ate the world by

taking the 'rajas' as the dominant quality; salutations to you in the name of 'Hara' in as much as you destroy the world by taking the 'tamas' as the

dominant quality; salutations to you in the name of 'MRiDa', in as much as you maintain and protect the world by taking 'satva' as the dominant

quality. Again salutations to you in the name of Shiva in as much as you are beyond the above-mentioned three qualities and are the seat of the bliss. (30)

కృత-వరిణతి-చెతః క్లైశవత్సం క్వ చెదం

క్వ చ తవ గుణ-సీమొల్లజ్జినీ తత్వదృద్ధిః |

ఇతి చకితమమస్తేకృత్య మాం భక్తిరాధాద్

వరద చరణయైస్తై వాక్య-పుష్పౌవహారమ్ || ౩౦||

O, boon-giver! I was very perplexed to sing your praise considering my

little awareness and afflicted mind vis-a-vis your ever increasing

limitless quality; however, my devotion to you made me set aside my diffidence and place these floral lines at your feet. (31)

అసిత-గిరి-సమం స్యాత్ కజ్జలం సిన్ధు-పాత్రై

సుర-తరువర-శాఖా లౌ ఖినీ వత్రముర్ధ్వే |

లిఖతి మది గృహీత్వా శారదా సర్వకాలం

తదపి తవ గుణానామేత పారం న మాతి || ౩౧||

O, great master! Even, if one were to assume that the blue mountain, the

ocean, the heavenly tree and the earth are the ink, the ink-pot, the pen and

the paper respectively and the goddess of learning (Saraswati) herself is

the writer, she will not be able to reach the frontiers of your greatness, however long she were to write! (32)

అసుర-సుర-మునీనైరర్చితస్యైస్తు-మౌలై :

గృధిత-గుణమహి మ్నై నిర్గుణస్యైత్వరస్య |

నకల-గణ-వరిష్ఠః పుష్పదంతాభిధానః

రుచిరమలఘువృత్తైః శ్లోత్రమేతచ్ఛ్రీకార || 33||

The best one among all groups (Gandharva?), Pushhpadanta by name posed

this charming hymn in none too short metres, in praise of the great one who wears the moon in his head (Shiva), who is worshipped and glorified by

all demons, gods and sages and who is beyond all attributes and forms. (33)

అహరహరనవద్యం ధూర్జటైః శ్లోత్రమేతత్

వరతి వరమభక్త్యా ఖడ్గ-చిత్తః పుమాన్ యః |

న భవతి శివలౌకే రుద్రతుల్యస్తథా త్ర

వ్రచురతర-ధనాయుః పుత్రవాన్ కీర్తిమాంశ్చ || 34||

Whoever reads this faultless hymn of Shiva daily, with pure mind and devotion, ultimately reaches Shiva's domain and becomes equal to this world, he is endowed with children, great wealth, long life and fame. (34)

మహేశాన్నావరో దేవో మహిమ్నో నావరా స్తుతిః |
అఘోరాన్నావరో మన్తో నాస్తి తత్త్వం గురోః పరమ్ || ౩౫||

There is no God higher than Mahesha; there is no hymn better than this one.

There is no 'mantra' greater than 'OM' and there is no truth or principle

beyond one's teacher/spiritual guide. (35)

దీక్షా దానం తపస్తీర్థం జ్ఞానం మాగాదికాః క్రియాః |
మహిమ్నస్తవ పాఠస్య కలాం నార్హన్తి షోడశీమ్ || ౩౬||

Initiation(into spiritual development), charity, penance, pilgrimage,spiritual knowledge and religious acts like sacrifices are not

capable of yielding even one-sixteenth of the return that will result from

the reading of this hymn. (36)

కుసుమదతన-నామా సర్వ-గన్ధర్వ-రాజః

శశిధరవర-మౌలె ర్దేవదేవస్య దాసః |

స ఖలు నిజ-మహిమ్నో భ్రష్ట ఎవాస్య రోషాత్

స్తవనమిదమకారీద్ దివ్య-దివ్యం మహిమ్నః || ౩౭||

Kusumadanta(equivalent of Pushhpadanta) was the king of all Gandharvas and

he was a devotee of the Lord of lords, Shiva, who wears the baby n (a few digits only) in his head. He fell from his glorious position due to

Shiva's wrath at his misconduct. It was then that the Gand-

harva composed

this hymn which is the most divine. (37)

సురగురుమభిపూజ్య స్వర్గ-మొక్షైక-హృతుం

వఠతి యది మనుష్యః ప్రాజ్ఞాల్పిర్నాన్య-చెతాః |

వ్రజతి శివ-సమీపం కిన్నరైః స్తూయమానః

స్తవనమిదమమౌఘం పుష్యదస్తవ్రణీతమ్ || ౩౮||

If an aspirant for heaven and liberation, worships Shiva, the teacher of the gods, at first and then reads this unfailing hymn, composed by

Pushhpadanta, with folded hands and single-mindedness, he attains Shiva's

abode, being praised by 'kinnaras' (a group of semi-gods known for their singing talent). (38)

అనమాస్తమిదం స్తోత్రం పుణ్యం గన్ధర్వ-భాషితమ్ |

అనౌపమ్యం మనోహారి సర్వమీశ్వరవర్ణనమ్ || ౩౯||

Here ends this meritorious, charming and incomparable hymn, uttered by the

Gandharva, all in description of the great master. (39)

ఇత్యేషా వాఙ్మయా పూజా శ్రీమచ్ఛ్రీకార-పాదయోః |

అర్చితా తేన దేవేభః శ్రీయతాం మే నదాశివః || ౪౦||

Thus, this worship in the form of words, is dedicated at the feet of Lord Shankara; may the ever-auspicious lord of the gods be pleased with this. (40)

తవ తత్త్వం న జానామి కీదృశోఽసి మహేశ్వర |

యాదృశోఽసి మహాదేవ తాదృశాయ నమో నమః || ౪౧||

I do not know the truth of your nature and how you are. O, great C
Salutations are to that nature of yours of which you re-
ally are. (41)

ఎకకాలం ద్వికాలం వా త్రికాలం యః పఠెన్నరః |
సర్వపాప-వినిర్ముక్తః శివ లోకై మహీయతే || ౪౨||

Whoever reads this once, twice or thrice (in a day) rev-
els in the domain of

Shiva, bereft of all sins. (42)

శ్రీ పుష్పదంత-ముఖ-వజ్రజ-నిర్గతేన
స్తోత్రేణ కిల్బిష-హరేణ హర-ప్రీమేణ |
కణ్ఠస్థితేన పఠితేన సమాహితేన
సుప్రీణితౌ భవతి భూతపతిర్మహేశః || ౪౩||

This hymn which is dear to Shiva, has emerged out of the lotus-
like mouth

of Pushhpadanta and is capable of removing all sins. May the lord
beings become greatly pleased with anyone who has learnt this by
and/or reads or recalls this with single-mindedness! (43)

|| ఇతి శ్రీ పుష్పదంత విరచితం శివమహిమ్నః స్తోత్రం సమాప్తమ్ ||

Thus ends the 'shivamahimna hymn' composed by Pushh-
padanta.